

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 343/2024-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Michalom Feciľakom, advokátom, Jesenná 8, Prešov, proti postupu Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. K2-37Csp/59/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. mája 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. K2-37Csp/59/2022 (ďalej len „napadnuté konanie“), pôvodne vedenom Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 37Csp/59/2022. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznal mu finančné zadosťučinenie 1 500 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa na Okresnom súde Banská Bystrica návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhal proti žalovaným peňažného plnenia. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz sp. zn. 32 Up 1470/2021 z 22. septembra 2021, proti ktorému podal jeden zo žalovaných odpor. Následne bola vec 22. februára 2022 postúpená Okresnému súdu Košice II.

3. Okresný súd 27. mája 2022 vyzval a poučil sťažovateľa o procesných právach a povinnostiach, pričom sťažovateľ 13. júna 2022 doručil súdu súhlas s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania. Dňa 12. júla 2022 súd zaslal podanie žalovaného sťažovateľovi. Vo veci nariadil dve pojednávania (4. decembra 2023 a 8. apríla 2024), ktoré boli zrušené z dôvodov na strane súdu.

4. Ďalší termín pojednávania mestský súd nariadil na 1. júl 2024.

5. Sťažovateľ uvádza, že v jeho právnej veci ide o spotrebiteľský spor, ktorý tvorí štandardnú rozhodovaciu agendu všeobecných súdov. Rozhodovanie v týchto veciach preto podľa neho nie je možné považovať za rozhodovanie súdu, ktoré by malo byť osobitne právne alebo fakticky zložité. Zároveň zastáva názor, že svojím konaním nijako negatívne neovplyvnil postup súdu.

6. Sťažovateľ argumentuje, že v danom prípade trvá napadnuté konanie od jeho prijatia bývalým Okresným súdom Košice II už viac než 2 roky, pričom vo veci nenastal žiaden relevantný postup smerujúci k jeho meritórnemu rozhodnutiu, a poukazuje na to, že zásadný vplyv na napadnuté konanie nemala ani zmena súdnej mapy, keďže od nápadu veci nedošlo k zmene zákonného sudcu.

7. Do osobitnej pozornosti ústavného súdu sťažovateľ dáva obdobie takmer 1 roka od zaslania vyjadrenia žalovaného sťažovateľovi na vedomie (12. júla 2022) do dňa, keď porušovateľ vo veci nariadil pojednávanie (predvolanie z 30. júna 2023), aj to až na 4. december 2023. Podľa sťažovateľa ide o neprimerane dlhé obdobie, počas ktorého porušovateľ vo veci nevykonal žiaden úkon a bol nečinný.

8. Podľa názoru sťažovateľa postupom mestského súdu, ktorý sa vyznačuje neprimerane dlhými a neospravedliteľnými priet'ahmi, došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov osvojil judikáúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

10. Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zjavná neopodstatnenosť sťažnosti môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (napr. II. ÚS 93/03, III. ÚS 59/05, IV. ÚS 434/08, I. ÚS 210/2018), prípadne ak argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04, I. ÚS 192/2015).

11. V súvislosti s prípravou predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti ústavný súd zistil, že v okolnostiach posudzovanej veci ide o konanie, ktoré do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom trvá celkovo viac ako dva roky, pričom z prehľadu procesných úkonov ústavný súd zistil jedno obdobie nečinnosti (od 12. júla 2022 do 30. júna 2023). Následne súd nariadil vo veci dve pojednávania, ktoré boli z objektívnych príčin na strane súdu zrušené. V čase predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je nariadené ďalšie pojednávanie.

12. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukazuje aj na rozhodovaciu prax a judikáúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je

v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 340/2013, III. ÚS 566/2014, IV. ÚS 201/2018, I. ÚS 115/2019, II. ÚS 234/2019).

13. Samotné konanie a jeho výsledok je nepochybne pre sťažovateľa dôležitý a ústavný súd v žiadnom prípade nemá v úmysle tento význam zľahčovať. Ústavný súd konštatuje, že postup mestského súdu nebol optimálny, avšak dosiaľ ho nemožno považovať, vnímajúc všetky okolnosti a celkovú dĺžku samotného napadnutého konania, ktorú ústavný súd môže posudzovať v súvislosti so sťažovateľom označenými právami, za neakceptovateľný.

14. V tejto súvislosti ústavný súd podotýka, že z jeho judikatúry vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 38/04, IV. ÚS 221/05, I. ÚS 375/08).

15. V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovelo (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05). K takémuto záveru dospel aj pri predbežnom prerokovaní tejto ústavnej sťažnosti.

16. Na základe uvedeného ústavný súd nevyhodnotil doterajšiu dĺžku napadnutého konania za nezlučiteľnú so základným právom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Po preskúmaní ústavnej sťažnosti a postupu mestského súdu v napadnutom konaní dospel k záveru, že i keď postup mestského súdu nie je optimálny a vyskytlo sa v ňom obdobie nečinnosti, doterajšia dĺžka napadnutého konania nesignalizuje nečinnosť či neefektívnosť v ústavne relevantnej intenzite, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľom označených práv. Ústavnú sťažnosť sťažovateľa preto pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

17. Na záver však ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci a v prípade, že nečinnosť, resp. neefektívna činnosť mestského súdu bude pokračovať, sťažovateľ sa môže opätovne obrátiť na ústavný súd s ústavnou sťažnosťou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júna 2024

Peter Molnár
predseda senátu